

ת"פ (חיפה) 14288-07-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 14288-07-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו חפה

ת"פ (חיפה) 14288-07-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בחיפה

[30.10.2024]

כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (טע/1) והורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 382(ג) + סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). הנאשם ביקש לצרף תיק מב"ד פל"א 249698/2024, אשר לאחר שהודה בו הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 382(ג) + סעיף 380 לחוק העונשין.

עובדות כתב אישום המתוקן (במ/1) בתמצית:

הנאשם והמתלוננת הם בני זוג ולהם פעוט כבן 3 חודשים.

בתאריך 20.6.24 בסמוך לשעה 16:33, יצאה המתלוננת יחד עם הפעוט מקניון חיפה וניגשה אל הנאשם אשר המתין לה יחד עם בנו הקטן בסמוך לרכב. במעמד זה התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, או אז ניסתה המתלוננת לברוח מהנאשם, אך הנאשם מנע ממנה לברוח. הנאשם תקף את המתלוננת בכך שהכה אותה בראשה באמצעות ידיו, משניסותה להדוף את הנאשם ממנה, משך הנאשם בשערות ראשה כלפי ארצה ובין השניים שוב התפתח ויכוח. המתלוננת החלה לרוץ ולברוח מהנאשם ברחבת החנייה. הנאשם רדף אחר המתלוננת, תקף אותה שלא כדין בכך שבעט בה באמצעות רגלו, או אז תפס את המתלוננת בכך שאחז בשערות ראשה, היכה אותה ברגלה השמאלית באמצעות ברכו הימנית, ותקף אותה באמצעות ידו במכת אגרוף לראשה בעודו מושך את המתלוננת לכיוונו. בשלב זה, עובר אורח הפריד בין הנאשם למתלוננת.

בהמשך, ניגש הנאשם אל המתלוננת ותקף אותה בכך שהניח את ידו על עורפה של המתלוננת, הפעיל לחץ על צווארה והוריד את ראשה כלפי מטה אל עבר מכסה המנוע של הרכב, אז אחז בידה השמאלית והחל ללכת עמה אל עבר הרכב, אז הכניסה אל הרכב בעודה בוכייה ועזב את המקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שריטות על יד שמאל.

עובדות תיק פל"א 249698/2024:

בתאריך 17.6.24 בסמוך לשעה 19:20, תקף הנאשם את המתלוננת שהיא בת זוגו באופן שגרם לה לחבלות שטחיות בגפיים עליונות בפנים ובבטן.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה תמונה המתעדת שריטות ביד שמאל של המתלוננת (טע/1) ודו"ח מד"א המתאר את החבלות שנגרמו למתלוננת בגין תקיפה נשוא תיק המצורף (טע/2).

כמו כן הגישה המאשימה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/3), הכולל 5 הרשעות קודמות, מרביתן בגין עבירות רכוש, והרשעה אחת בגין אלימות שלא כלפי בן משפחה.

טענות הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/4) ובעל פה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים חברתיים מוגנים של הגנה על שלמות גופה של המתלוננת, ביטחונה האישי וזכותה לחיות חיים שלווים ללא מורא או פחד מהנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה, נוכח אופי האלימות והחבלות שנגרמו למתלוננת, שהיא בת זוג ואם לבנו הפעוט. עוד נטען, כי איומיו של הנאשם כלפי המתלוננת ומעשיו כלפיה מקבלים חומרת יתר, שעה שמדובר באירוע אשר ארע בשטח ציבורי.

ב"כ המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין שני האירועים נע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות.

ב"כ המאשימה טענה כי לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 5 הרשעות קודמות, כאשר הרשעה אחרונה היא מתאריך 2.4.24 בעבירות רכוש, בגין נדון למאסר בפועל.

באשר לעונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם שהוצע על ידה, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, התחייבות וקנס.

ב"כ הנאשם טען כי כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת שריטות, ועל כן מדובר בחבלות במדרג הנמוך ביותר.

ב"כ הנאשם ביקש לראות בשני האירועים אירוע אחד מאחר והם בוצעו בסמיכות זמנים, בהפרש של יומיים.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה וביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 14 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, ביקש לצרף תיק נוסף על מנת לנקות שולחן, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. עוד נטען, כי המתלוננת והנאשם השלימו, יש להם ילד משותף וכי העונש יפגע בבני משפחתו.

ב"כ הנאשם טען כי אומנם לחובתו של הנאשם עבר פלילי, אך אין לו הרשעות בגין עבירות אלימות במשפחה. עוד נטען, כי יש להתחשב בכך שהנאשם עצור עד תום ההליכים, ותנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך שהנאשם נכה 100% ומקבל קצבת ביטוח לאומי, וכן ביקש להתחשב בנסיבות חייו המורכבות.

לאור כל האמור, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולגזור על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

דברי הנאשם:

הנאשם אמר כי היום הכל בסדר, והאירוע היה בגלל המצב.

דיון והכרעה:

הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות אלימות בתיק הנוכחי ובתיק המצורף, אשר בוצעו כלפי אותה מתלוננת בהפרש של מספר ימים על רקע ויכוח של מה בכך. בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)) מדובר באירוע פלילי אחד לצורך קביעת מתחם עונש הולם, כפי שגם עתרו לכך הצדדים.

מתחם העונש ההולם:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות של תקיפה בת זוג הגורמת חבלה של ממש הם זכותו של אדם לשלמות גופו, לבריאותו, בטחונו האישי וכבודו. הדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות המבוצעות על ידי הנאשם כלפי בת זוג.

בעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009): "עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 יופירב נ' מדינת ישראל (10.9.2012)).

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירות, אשר תקף את המתלוננת בשתי הזדמנויות שונות, ובשני המקרים גרם לה לחבלות של ממש. אומנם לא מדובר בביצוע עבירות מתוכננות, אלא באירועים ספונטניים כתגובה לוויכוח סתמי, אך הדבר אינו מפחית מחומרת המעשים. האירוע המתואר בכתב אישום המתוקן, הוא אירוע מתמשך, כאשר הנאשם שב ותקף את המתלוננת, גם לאחר שעובר אורח הפריד בין השניים תוך הפעלת אלימות בלתי מרוסנת כלפיה.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת בשתי הזדמנויות חבלות של ממש, בדמות שריטות ביד, ופגיעות שטחיות בחלקי גופה השונים כפי שהדברים עולים מדו"ח מד"א ומתמונה שהוגשה (טע/1 ו- טע/2). יודגש כי הנזק שיכול היה להיגרם למתלוננת כתוצאה מהאירוע מושא כתב האישום, הוא גדול מזה שנגרם בפועל, במיוחד נוכח העובדה כי הנאשם הפנה חלק ממכותיו לראשה של המתלוננת.

כך גם לא ניתן להתעלם מהלבנת פניה של המתלוננת מאחר והאירוע מושא כתב האישום התרחש בשטח ציבורי. בשים לב לרמת האלימות הפיזית שהופעלה כלפי המתלוננת על ידי הנאשם, החבלות שנגרמו לה והעובדה כי לא מדובר באירוע בודד אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

ברע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.23) המבקש הורשע במסגרת ארבעה אישומים שונים בביצוע שתי עבירות איומים, שתי עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג ועבירה של הפרת הוראה חוקית. על פי העובדות שם, המבקש ירק על שיערה של המתלוננת, איים עליה כי ישחט אותה, סטר למתלוננת והכה בראשה, ואיים על המתלוננת כשהוא אוחז סכין כי יהרוג אותה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל לצד פיצוי למתלוננת וקנס. למבקש עבר פלילי הכולל 11 הרשעות קודמות כאשר 4 מהן כלפי בת זוג. בית משפט השלום השית על המבקש עונש של 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המבקש על גזר הדין שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ברע"פ 1529/23 שמלה נ' מדינת ישראל (15.3.23) (אליו הפנתה ב"כ המאשימה), המבקש הורשע בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ותקיפה סתם של בת זוג. המתלוננת הודיעה למבקש כי ברצונה לבטל את האירוסין ולהיפרד. בעקבות זאת, אירעו מספר אירועי אלימות של המבקש כלפי המתלוננת, בגדרם תקף אותה ואיים עליה כי בכוונתו להרוג אותה. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ברע"פ 3463/15 קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.15), המבקש הורשע בשלושה אישומים בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. על פי עובדות כתב האישום, במקרים שונים תקף המבקש את בת זוגו בכך שסטר בפניה וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפתה התחתונה. באירוע נוסף הפשיל את מכנסיה של המתלוננת והיכה בישיבה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הושטו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 5,000 ₪. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין המבקש למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת החרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021), המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם - בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר אשר אפשר לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל וסה"כ מאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

בעפ"ג (חי) 33615-05-13 ג' נ' מדינת ישראל (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, גזר על המערער 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שסך הכל הוטל על המערער לרצות עונש של 25 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

בעפ"ג 22007-036-14 זלאן נ' מדינת ישראל (23.5.14), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים כלפי אשתו שבוצעו במסגרת 4 אישומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם, לכל אחד מהמקרים הכוללים אירוע בודד של תקיפת בת זוג לבדו או יחד עם עבירות איומים הנלוות לו, נע בין עונש מאסר בפועל קצר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, לבין עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים. מתחם העונש ההולם לכל אחד מהמקרים הכוללים איומים נע בין עונש מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל. המערער נידון ל- 18 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים על תנאי באופן שחלק חופף וחלק במצטבר, כך שסך הכל על הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.

בעפ"ג 17030-12-13 מיכאל סבוסין נ' מדינת ישראל (24.10.13), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המערער הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המערער אחז בשערות ראשה של אשתו גרר אותה לספה בסלון השליך אותה על הספה, לפת את צווארה סטר בפניה מספר פעמים, משך שוב את שערות ראשה וגרר אותה על הרצפה וכשהיא שכובה על הרצפה בעט בגבה מספר פעמים וגלגל עליה את השטיח והמשיך להכות אותה. בהמשך היכה את המתלוננת באמצעות נעל ושוב משך בשערות ראשה, הקים אותה מהרצפה דחף אותה לחדר השינה תפס ברגלה עד שנפלה על הרצפה ושוב לפת בצווארה. למתלוננת נגרמו חבלות של ממש במקומות שונים בגוף. כשהגיעו השוטרים, אחת השוטרים ביקשה מהמערער לפתוח את הדלת אך הוא סירב ואמר לה "זונה אני אפתח לך את הרגליים תלכי מפה". נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל ל- 24 חודשי מאסר בפועל. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ 24681-09-22 מדינת ישראל נ' פלוני (19.1.23), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם כלפי בן זוג ואיומים. הנאשם הגיע לבית שותי ובמהלך ויכוח קילל את המתלוננת ותקף אותה באופן שלקח כבל הטענה של טלפון סלולארי וחנק אותה באמצעותו, וזאת בנוכחות הקטינים תוך שמאיים עליה לפגוע בגופה ובגופם של בני משפחתה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל בנוסף לענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג 6818-03-23).

בת"פ 8229-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני (1.12.22), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. המתלוננת נפגשה עם הנאשם, שהיה במשמורת חוקית, כדי להביא אותו לחזקתה ופיקוחה לכתובת מעצר הבית. הנאשם והמתלוננת עצרו בתחנת דלק ובמעמד זה, תקף אותה הנאשם באופן שנתן לה סטירה בפלג גופה העליון. עובד בתחנת הדלק, שראה זאת ניסה להפריד בין הנאשם למתלוננת ובתגובה לכך איים עליו הנאשם כי ידקור אותו באמצעות סכין. מעשיו של הנאשם נפסקו רק ברגע ששוטרים הגיעו למקום ועצרו אותו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

בת"פ 26603-06-23 מדינת ישראל נ' קמירא (10.3.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע, בעבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש על ידי אחראי (מס' עבירות), תקיפה סתם בנסיבות מחמירות של קטין חסר ישע (מס' עבירות), ניסיון לתקיפה סתם בנסיבות מחמירות של קטין חסר ישע, תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות של בת זוג (מס' עבירות), תקיפה סתם בנסיבות מחמירות של בת זוג (מס' עבירות) ואיומים. במשך שנים רבות ובהזדמנויות רבות, נהג הנאשם להכות את המתלוננת כאשר בחלק מהמקרים גרם לה לחבלות. בנוסף, במס' הזדמנויות, נהג הנאשם להכות את הקטנים כאשר בחלק מהמקרים נגרמו לשניים מהם חבלות של ממש. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר הנע בין 20 ועד 40 חודשים. על הנאשם הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בת"פ 23025-03-23 מדינת ישראל נ' עלי זובידא (23.5.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית ואיומים. הצדדים הציגו הסדר טיעון ובו הסכמה לעניין העונש. בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון ובהתאם לו גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הופעלו מאסרים מותנים, כך שמאסר על תנאי בן 4 חודשים נקבע כי ירוצה בחופף ומאסר על תנאי בן 7 חודשים נקבע כי ירוצה חודשיים בחופף, כך שסה"כ הוטל על הנאשם לרצות 15 חודשי מאסר וענישה נלווית.

בת"פ 35808-02-22 מדינת ישראל נ' כהן (12.5.22), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירה של פציעה כשהעברין מזויין, לאחר שזרק על המתלוננת - אשתו, קורקינט שפגע בראשה וכתוצאה מכך נגרמה למתלוננת פציעה בדמות חתך מדמם. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. עמדת המתלוננת הייתה סלחנית. על הנאשם הוטל מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, וענישה נלווית.

בת"פ 31619-05-22 מדינת ישראל נ' קאסם נורי (18.1.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואילו בתיק המצורף, הורשע בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג. הנאשם תקף את המתלוננת באופן שאחז בשני מפרקי ידיה וגרר אותה. הנאשם משך בשערות ראשה של המתלוננת, הרים אותה והשליך אותה לעבר המיטה ונטל כרית ולחץ באמצעותה על ראשה של המתלוננת אשר ניסתה לומר לו שאינה מסוגלת לנשום. בתגובה, הגביר הנאשם את הלחץ עם הכרית, ובעקבות כך המתלוננת התקשתה לנשום והרגישה סחרחורת ונותרה לשכב על המיטה מעולפת. במהלך התקיפה נגרם למתלוננת חבלה בפניה. בנוסף, במס' הזדמנויות נוספות תקף הנאשם את המתלוננת. בתיק המצורף, היכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף בראשה, וכתוצאה מכך חשה כי היא מאבדת את הכרתה והתמוטטה על הרצפה ולאחר מכן סטר על פניה. נקבע מתחם עונש הולם אחד לכל האירועים שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40(א) לחוק העונשין, כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לאופייה של האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכל האירוע נע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקה חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: שקלתי לקולא את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב אישם המתוקן, ונטילת האחריות על מעשיו. הנאשם אף ביקש לצרף תיק נוסף, שטרם הוגש בו כתב אישום, הודה בו ונטל אחריות על מעשיו כלפי המתלוננת. הודאתו של הנאשם חסכה לא רק מזמנו השיפוטי של בית המשפט, אלא בעיקר את עדותה של המתלוננת, שהיא בת זוגו של הנאשם ואם לבנו.

לחומרה שקלתי את העובדה כי לחובתו של הנאשם עבר פלילי במגוון עבירות, כולל עבירות אלימות ואיומים, הגם שאין לחובתו עבירות כלפי בן משפחה.

עוד נתתי את דעתי לפגיעת העונש בבני משפחתו של הנאשם, לרבות בילדיו הקטינים.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

12 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 30.6.24.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.

התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ למשך 3 שנים להימנע מביצוע עבירה של אלימות כלפי בן משפחה.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של בימה"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של אלימות כלפי בן משפחה למשך שלוש שנים.

בנסיבות תיק זה לא מצאתי מקום להשית עונש של קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ה, 30 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.